

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. CoLLÉ & Co., uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 31.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 7 SEPTEMBER.

Scholen en buurtwegen.

Men klaagt dikwijls over het gebrek aan scholen en den slechten staat onzer buurtwegen. Daaromtrent vindt men in het verslag van de algemeene spaarkas eene inlichting, welke de gemeente-besturen wel zullen doen te overwegen. Er blijkt uit dit verslag, dat er op den 31 december 1870 in depot in de algemeene kas bleef eene som van 808,929 frs voor de buurtwegen en eene som van 1,423,094 frs voor het bouwen van scholen; de kas had ontvangen 535,094 en 1,007,984 frs, zoo dat er 275,000 frs en 416,000 frs, of de verschillen, in de algemeene kas zonder gebruik blijven, aan het boni van 2 1/2 0/0 ten voordeele der deponerende gemeenten, in plaats van gebruikt te worden voor de onophoudende behoefte der bevolking. Zouden sommige de gemeenten gelooven, geen recht op deze fondsen meer te hebben?

Sterfgeval.

M. Ch.-J. Fonteyn, drucker-uitgever te Leuven, is aldaar na eene lange en smartelijke ziekte overleden, in den ouderdom van 65 jaren.

Men schrijft uit Namen, 5 september:

Verleden donderdag had er te Fontaine-l'Évêque een jammerlijk geval plaats. De genaamde J.-B. Hennaut, 43 jaar oud, trok met zijne taunden den laadstok uit een geweer, dat hij zoo even had geladen. Eensklaps ging het schot af en verbrijzelde een gedeelte van het hoofd van Hennaut. Het slachtoffer laat eene vrouw en zes kinderen achter, waarvan drie minderjarigen.

In eene huis in de Groote Torenstraat te Brussel, is een belangrijke diefstal gepleegd, terwijl de bewoners eene reis in Duitschland deden en hunne woning onbewaakt hadden gelaten. Bij hunne terugkomst, dinsdag, na eene afwezigheid van 14 dagen, zagen zij de verdwijning van twee schouw-garnituren, pendulen met toebehooren, een zilveren beker, eene zekere hoeveelheid tafellijnwaad, kleedingstukken, enz., alles ter waarde van 12 tot 1500 fr. De dieven moeten bij middel van een valschende sleutel in huis zijn gedrongen; men heeft geene sporen van braak gezien. In huis was niets overhoofd, geene enkele deur of slot was opengebroken; men had alleen genomen wat voor de hand lag. Uit verschillende aanduidingen blijkt dat de diefstal onmiddellijk na het vertrek der familie, tusschen 15 en 18 augustus moet gepleegd zijn.

Buitenlandsch nieuws.

Krijgsraden van Versailles.

Zitting van den 2 september.

UITSpraak van het VONNIS.

Om 6 1/2 ure kondigt de deurwaarder den raad aan. Bij het terugkeeren der rechtters wordt alles dood stil. De ruime zaal, vol nieuwsgierigen en half in duisternis gedompeld, heeft een akelig aanzien.

De heer Voorzitter. — Geeft lezing van de 504 kwestien, welke den raad zijn voorgelegd geworden, en doet vervolgens, altijd in afwezen der beschuldigten, de antwoorden des raads op deze verschillende kwestien kennen.

Ziehier den uitslag van deze antwoorden, voor wat iederen beschuldigde betreft:

FERRÉ, beschuldigd van aanslag tegen het gouvernement, aanhitsing tot burgeroorlog, inrichting van gewapende troepen, zonder bevel of machtiging van de wettige overheid, medeplichtigheid in het doen in brand steken der openbare gebouwen en bewoonde plaatsen, aanwerving van titels en functiën, medeplichtigheid in het vermoorden der gijzelaars, willekeurige aanhoudingen en opsluitingen van personen, wordt aan dat alles plichtig verklaard met algemeene stemmen.

ASSY, beschuldigd van dezelfde misdaden en delicten, en daarenboven nog van fabricatie van door de wet verboden wapens, wordt met algemeene stemmen plichtig verklaard aan al wat hem ten laste is gelegd, behalve aan medeplichtigheid in de moorddaden en brandstichtingen.

URBAIN, beschuldigd van dezelfde misdaden en delicten als Ferré, wordt op alle punten met algemeene stemmen plichtig verklaard, doch men neemt verzachtende omstandigheden aan.

BILLORAY, van dezelfde feiten beschuldigd, wordt plichtig verklaard, behalve aan moorddaden en brandstichting.

JOURDE, net als de voorgaanden beschuldigd, en daarenboven nog van vreemdheid der openbare penningen, waarvan hij de comptabel was, alsmede van verbrijzeling der zegels, wordt enkel plichtig verklaard op het punt van aanhitsing tot burgeroorlog, inrichting van troepen en toeigening van functiën. Te zijnen voordeele worden verzachtende omstandigheden aangenomen.

TRINQUET, beschuldigd van dezelfde feiten als Urbain, wordt op dezelfde wijze plichtig verklaard, ook met verzachtende omstandigheden.

CHAMPY, beschuldigd als Ferré, Assy, Urbain en Billoray, wordt plichtig verklaard aan de feiten, door dezen gepleegd, behalve aan moorddaden, brandstichting, willekeurige aanhoudingen en opsluitingen.

RÉGÈRE, dezelfde beschuldigingen en hetzelfde verdict als voor Champy.

LULLIER wordt plichtig verklaard aan al wat men te zijnen laste heeft gelegd, namelijk aan aanslag tegen het gouvernement, aanhitsing tot burgeroorlog, lichting van troepen, toeigening van bevelhebberschap over een gewapend leger.

RASTOUL, beschuldigd als Régère, ondergaat hetzelfde verdict, met dit verschil, dat hij niet schuldig verklaard wordt aan de verwoesting van openbare monumenten en bijzondere eigendommen. Verzachtende omstandigheden worden te zijnen voordeele aangenomen.

PASCAL GROSSSET is op dezelfde wijze beschuldigd, en daarenboven nog speciaal van vreemdheid van titels en diefstal van papieren. Echter wordt hij enkel plichtig verklaard aan aanslag tegen het gouvernement, aanhitsing tot burgeroorlog, lichting van troepen en toeigening van functiën.

VERDURE is beschuldigd van dezelfde feiten als Rastoul, en tegen hem wordt hetzelfde verdict uitgesproken.

FERRAT is beschuldigd van dezelfde feiten, doch wordt enkel plichtig verklaard aan aanslag tegen het gouvernement, aanhitsing tot burgeroorlog en lichting van troepen.

DESCAMPS, zelfde beschuldiging, doch wordt enkel plichtig verklaard aan al de feiten welke men hem ten laste heeft gelegd.

CLEMENT is op dezelfde wijze beschuldigd, doch enkel plichtig verklaard aan toeigening van functiën. Voor hem neemt men daarenboven verzachtende omstandigheden aan.

COURBET, beschuldigd van aanslag tegen het gouvernement, aanhitsing tot burgeroorlog, lichting van troepen, toeigening van functiën en medeplichtigheid in het verwoosten van monumenten, wordt alleen plichtig verklaard aan het laatste feit.

PARENT, beschuldigd van aanslag tegen het gouvernement, aanhitsing tot burgeroorlog, lichting van troepen en toeigening van functiën, wordt hoegenaamd niet plichtig verklaard.

Ten gevolge van dit verdict, wordt Ferré met algemeene stemmen veroordeeld tot de doodstraf.

Assy tot de deportatie in eene vesting.

Urbain tot levenslange dwangarbeid.

Billoray tot de deportatie in eene vesting.

Jourde tot eene enkele deportatie.

Trinquet tot levenslange dwangarbeid.

Champy tot de deportatie in eene vesting.

Lullier tot de doodstraf.

Régère tot de deportatie in eene vesting.

Grossset tot de deportatie in eene vesting.

Verdure tot de deportatie in eene vesting.

Ferrat tot de deportatie in eene vesting.

Clément tot drie maanden gevangenisstraf.

Courbet tot zes maanden gevangenisstraf en 500 fr. boet.

Descamps en Parent worden vrijgesproken.

De heer voorzitter geeft vervolgens lezing van de verschillende teksten der wet, krachtens welke bovenstaande veroordeelingen zijn uitgesproken.

Daarna leest hij de schikkingen van het vonnis, welk beveelt, dat hetzelfde den beschuldigten zal worden voorgelezen door den heer commissaris van het gouvernement, en voor de vereenigde garde, onder de wapens.

Vervolgens verklaart hij de zitting geheven, en doet onmiddellijk de zaal ontruimen.

Het is 8 3/4 ure 's avonds.

De lezing van het vonnis heeft meer dan twee uren geduurd. Eene levendige ontroering, gevolgd van eenige betoogingen, heeft plaats gehad onder de toehoorders, op het oogenblik dat het lot gekend was van de gewezen leden der Commune en het Midden-Comitéit.

De menigte ging langzaam uit elkander. Daarna werden de beschuldigten in de audientiezaal gebracht, waar de heer griffier hun lezing heeft gegeven van het vonnis, in tegenwoordigheid van den heer commissaris van het gouvernement en de garde, zooals het door het krijgswetboek wordt voorgeschreven.

Verleden maandag begon het proces der petroolvrouwen in het lokaal van den derden krijgsraad.

Vijf dezer vrouwen zijn verschenen. Woensdag zat Cavalier, bijgenaamd Pipe-en-Bois, voor den derden krijgsraad verschijnen. De zaak Rossel zal vrijdag opgeroepen worden.

Rochefort zal eerst in de aanstaande week voor de rechtbank verschijnen.

Maandag 4 september, was het de eerste verjaardag van de uitroeping der Republiek te Bordeaux, welke Napoleon III vervallen van den franschen troon verklaarde en, hoezeer buiten Parijs geheel en al zonder geregeld leger en krijgsvelding, eenen oproep deed tot geheel Frankrijk om den vreemdheid van den vaderlandschen bodem te verdrijven.

Die oproep vond weerklink in alle departementen, vooral in de meest bedreigden; de nationale gardes, door duizenden vrijwilligers uit alle standen der samenleving versterkt, snelden te wapen. Dappere veldheeren plaatsen zich aan het hoofd dier pas gevormde bataljons, welke om zoo te zeggen al strijdende den wapenhandel en de krijgsmanoeuvres moesten leeren, en welhaast zag men, als bij tooverslag, het Noorderleger en het Loireleger, welke te zamen meer dan 600,000 strijdbare mannen telden, de Duitschers dapper bevochten.

Die legers, ofschoon behoeften hebben aan veel noodzaaklijke dingen op eenen krijgstoet, vooral onder betrek van kleeding, voeding en verzorging der zieken en gekwetsten, hebben getoond wat de zware vaderlandsliefde, de vurige vrijheidszucht vermogen.

Hoevel overmand door driedubbele vijandlijke strijdmachten, deden ze wonderen van dapperheid en, zonder de behendige krijgskunst der Pruisen en de overmacht der duitsche strijdcorpsen, zouden de Loire- en 't Noorderlegers ongetwijfeld erin gelukt zijn geweest, dwars door de pruisische zware batterijen, zich den weg naar het belegerde Parijs te banen, ter ontzetting hunner ingesloten wapenbroeders.

Men begrijpt dus zonder moeite dat, vooral de republikeinsche stad Bordeaux, maandag dat groot feit herdacht en gevierd heeft. Zoo men weet, had het Staatsbestuur verboden om bij die gelegenheid openbare politieke betogingen te doen. Dit verbod doelde gewis op manifestaties van overdreven aard, door de rooden en radicalen ingericht; doch gezinszins op de plechtige viering eener gebeurtenis, welke te midden van al de rampspoeden en verliezen des duitschen oorlogs, een helder schitterend lichtpunt en een roemfeit blijft voor de Franschen, en onweersprekkelijk de grootste oorzaak is dat de republikeinsche regeringsvorm thans te Versailles voorloopig gehandhaafd is geworden.

In verscheidene andere steden hebben de Republiken dien dag vreugdig en plechtig herdacht, inweert wil den zendbrief van den heer Lambrecht, minister der binnenlandsche zaken, wiens vrees en voorzichtigheid bij deze gelegenheid overdreven en ongepast waren. Nergens heeft de minste rustverstoring plaats gehad.

In Ierland blijft de misnoegdheid heerschen tegen de Engelsche verdrukking. Bij gelegenheid eener groote meeting, in Phenik-Park te Dublin gehouden, is het volk, naar huis terugkeerende, met de politie slaags geweest; want de depeches melden dat vijftig politie-agenten daarbij gekwetst en een andere persoon gedood werden, en veel oproermakers gevangen zijn genomen.

De stad Salzburg, in Hoog-Oostenrijk, van ouds beroemd als de geboorteplaats van Karel den Groote, zoo wel als door hare forten, openbare gebouwen, ijzer-, koper en zilvermijnen, is nu nogmaals het mikpunt der diplomaten en politieke mannen. Keizer Wilhelm van Duitschland zal aldaar de gast zijn van keizer Franz-Joseph van Oostenrijk en in het keizerlijke kasteel zijnen intrek nemen. Even als te Ischl, zullen beide Vorsten vergezeld zijn van hunne rijkskanseliers de heeren von Bismark en von Beust.

Eene depeche, uit Weenen, meldt dat de twee hoofdminters van Oostenrijk en Hongarie, de heeren Hohenwarth en Andrassy, insgelijks de samenkomst zullen bijwonen.

In hogere kringen wordt die herhaalde vriendschappelijke ontmoeting der twee machtigste Vorsten van midden-Europa beschouwd als eene bevestiging der tijding dat tusschen Duitschland en Oostenrijk-Hongarie een verbond zou gesloten worden, met doelwit om voortaan alle internationale geschillen, die in ons werelddeel zouden oprijzen, te doen beslissen en vereffenen bij middel van wederzijds gekozen scheidsrechters. Het tweede punt van overeenkomst zou hierin bestaan om den Vorst of land, welk oorlog wil voeren, met eene

overmacht van strijkrachten zulks te beletten en, des noods, tot reden te dwingen.

SPOORWEGRAMP TE SECLIN.

Een groot ongeluk is te Seclin in den noord-franschen ijzerenweg tusschen Rijsel en Douai voorgevallen. De omnibus trein, welke ten 9 ure 50 te Rijsel moet aankomen, is door den expresstrein, die ten 10 ure 40 aankomt, overreden en in twee doorgesneden. Drie waggons met reizigers zijn door den expresstrein vernormeld. De eerste trein was uit Douai 40 minuten na zijnen tijd vertrokken en werd opgevolgd door den laatsten, die door de administratie van Douai niet werd stil gehouden. Hij kwam te Seclin aan voor dat de omnibusstrein den tijd gehad had buiten gevaar, op eene andere lijn gebracht te worden. Als gevolg der hiertoe noodige bewegingen, was de trein n° 19 dwars voor de lijn geplaatst, langs waar de expresstrein in volle vaart kwam aangestoomd. Een vreeselijken schok volgde, en de omnibusstrein werd schrikkelijk gehavend en drie der waggons werden gemalen. Van een der vernormelde werd de as gebroken en geplooid, met het rampzalig gevolg, dat zij den ketel van het machien doorboorde en zoo de ongelukkigen, welke rond die plaats gevallen waren en die niet door de brokken der vernormelde waggons waren getroffen, met stoom en kokend water overgoot.

Wanneer het eerste oogenblik van ontroering voorbij was, dacht men er aan de ongelukkige slachtoffers ter hulp te komen, die onder de verbrijzelde stukken lagen te kermen. Het ijselijkste en wreedsste schouwspel deed zich voor de redders op. Drie waggons waren geheel aan stukken geslagen, en onder hunne brokken bemerkte men eene vormloze massa gepletterde, onwriche, vernormelde menschen, die niets meer van den menschlijken vorm hadden, schrikkelijk verminkte lijken, zieltoegende ongelukkigen, die overstromd met water en stoom welke uit de machien ontsnapte, kronkelden van pijn. Zij moesten levend verbrand worden!

De gekwetsten werden voorloopig naar het hospitaal van Seclin overgebracht, en zelfs 12 onder hen, ontvingen de gastvrijheid bij partikulieren. Ongelukkiglijk zijn het grootste getal zeer erg gekwetst. Men telt betrekkelijk zeer weinig breuken, maar een groot getal diepe brandwonden, die zelden genezen. Eenige gekwetsten liggen reeds op hun uiterste en men denkt dat het getal dooden dezen avond zal verduubeld zijn.

De spoorwegmaatschappij van het Noorden zendt ons de volgende nota: Dit betreunswaardig ongeluk schijnt te moeten toegeschreven worden aan de nalatigheid van den agent, die gelast was den weg te sluiten bij middel der arretschijf. Hij zou dit sein te laat gegeven hebben. Die bediende is onmiddellijk ter beschikking der rechterlijke overheid gesteld.

De *Echo du Nord* deelt de lijst mede van 72 gekwetsten, die zich in het hospitaal van Seclin bevinden. Onder deze treffen wij de volgende namen aan van Belgen: Celestin Vanderghien, pachtersknecht, kanton Lusterel (Oosterzele) bij Gent; vrouw Virginie Vanlorde, van Thielt, die hare zuster, vrouw François Spilere, te Wazemmes, ging bezoeken; Désiré van den Voel, (van Corman) kanton Ronsse, arrondissement Audenaarde.

Buiten de gekwetsten welke te Seclin verzorgd worden, zijn een twintigtal anderen naar andere plaatsen kunnen vertrekken en van 8 der dood gevonden personen, heeft men tot nog toe den naam noch woonplaats kunnen aanwijzen.

China.

Berichten uit China melden de strafuitvoering van den onderkoning Ma.

De bezonderheden zijn verschrikkelijk.

De moordenaar was veroordeeld geworden om in kleine stukken gekapt te worden. Deze marteling begint met de handen, de voeten en de beenen. Zoo komen de beulen aan de romp en met een reesal van sijn geslepen messen, verलगen zij de pijniging gedurende verscheidene uren. Men zal er zich een gedacht in niet minder dan duizend stukken is gesneden...

Eindelijk, als de beulen aan het hart kwamen, hebben zij eene poos vertoefd, omdat zij wisten dat het slachtoffer sterven ging.

— Waar is mijn zoon? ratelde toen de ongelukkige met eene ijelijke stem.

De moed des slachtoffers maakte de beulen razend. De geleerde Chineezen hebben den moed des ongelukkigen meenen uit te leggen door de dikte van de galblaas, welke zij in het overschot des lijks hebben gevonden.

Zij beweren dat deze ijelijke strafuitvoering het raadsel van den *zatel des moeds* heeft opgelost.